

Fizan

Ročník 2007

Číslo 10

Bratři a sestry,

po dlouhé době zase píši úvodní slovo. Co mě k tomu přivedlo?

V prvé řadě bych všechny ty, kteří si ještě nestačili všimnout nebo uvědomit, rád upozornil, že letos uplynulo již 100 let od doby, kdy byla naše organizace, tedy skaut, založena. Lehkou početní operací, na kterou snad netřeba kalkulačky, si spočítáme, že rokem vzniku skautingu je rok 1907. Bylo to v Anglii a odtud se skauting šířil po celém světě, až dorazil i do naší země. Plánují se mnohé oslavy ve světě (např. světové Jamboree v Anglii) a u nás, které jsou zcela pochopitelné zkuste si totiž vybavit nějaké mezinárodní hnutí nebo mládežnickou organizaci, která by i po 100 letech stále ještě fungovala a oslovovala tisíce a tisíce nově přicházejících členů. I členové Jižního kříže se zúčastní tohoto významného a vpravdě ojedinělého výročí. Náš oddíl, jak jistě víte, si totiž vybral jeden stát, který bude v dubnu reprezentovat v Praze. Tou zemí je Vanuatu. Jistě mnozí z vás neví, kde leží a třeba o ní slyší poprvé, ale o to větší dobrodružství bude vypátrat co nejvíce informací a pokud to jen trochu půjde, zkontaktujeme i místní skauty.....

No, a za druhé bych vám chtěl říct, že oddíl bude jen takový jaký si ho uděláme. Nebudeme-li se totiž chovat k sobě navzájem ohleduplně a s vědomím, že každý další skaut je vlastně můj bratr (sestra), na kterém mi taky záleží, bude náš oddíl jen plný obyčejných dětí a lidí, které vidáme okolo sebe. My bychom jako skauti měli být ale přeci jenom jiní než ostatní lidé, už jenom v tom, že dokážeme pracovat jako parta a smečka a já rovnou říkám, že v partě se občas jeden musí obětovat pro druhého nebo pro dobro ostatních, a že na zbytečný a nafoukaný individualismus není u nás ani místo ani čas.

Přeji vám dobré vysvědčení a mnoho zážitků.

-Riki-

Obsah:

Výprava do Jindřichova Hradce

Jarínovo vyprávění

Deset otázek pro...

Plánované akce

..... a mnoho dalšího

Výprava do Jindřichova Hradce 28.10. od 12:00

.... Z úzkokolejky jsme vystoupili v Senotíně. Ze zastávky jsme se cestou necestou vydali na hrad Landštejn. Po cestě jsme uviděli stádo jelenů, kteří byli v oboře. Bohužel na druhé straně než my. Cestou jsme hráli Bombu, Povodeň a nakonec jsme přidali i Letadlo. V lese jsme si krásně zapařili bitku. Po delší době se před námi vynořil hrad Landštejn. „Prolezli“ jsme skoro všechna jeho zákoutí a shodli jsme se na tom, že by se tam dala krásně zapařit bitka 50 proti 50. Z jeho hradeb jsme spěchali do Albeře na úzkokolejku. V úzkokolejce jsme si oddychli, že jsme to stihli. Po cestě do S.U.D.u (Skautský Univerzální Dům) jsme vymýšleli večerní hru.

K večeri byla sekaná svíčková na smetaně s rýží. Po hamu papu jsme si zahráli Kufř s již připravenými slovy. Mezi slovy se objevilo Kuličovo nyní nejoblíbenější slovo **PEŠÁL**. Nikdo, kromě Kukliče, neví co to slovo znamená. Za Kufřem následovalo DO-RE-MI. Kolem 10 hodiny jsme si zapařili úžasnej fotbálek v podjezdu. V půl dvanáctý jsme šli konečně spát.

Ráno jsme vstali v půl osmé, protože jsme si neuvědomili, že se změnil čas na zimní. Využili jsme čas a zabalili jsme si věci do krosen. Ve čtvrt na devět jsme měli snídani. V devět jsme šli na prohlídku města. Stavili jsme se v Krýzových jesličkách a v Jindřichohradeckém muzeu. Po prohlídce jsme se vrátili do S.U.D.u na oběd. K obědu jsme dostali gulášovou polívku a chlebem. Potom jsme si dobalili věci a uklidili po sobě.

Vzali jsme krosny na záda a vypravili se na nádraží. Cestou jsme vzpomínali na zážitky. Když jsme byli asi v půlce cesty k nádraží začalo trochu poprchávat, ale za chvíli začal slejvák. Než jsme dorazili na nádraží byli jsme zmoklí až na kost. Ve vlaku jsme se usušili a začali hrát Prší (Riki, Kačka, Lasička, Miki, Šiška a já). Ten kdo prohrál musel zapívat písničku. Kdo uměl hrát na hudební nástroj zahrál písničku. Nejčastěji prohrávala Kačka a tak jsme vyslechli několik písniček na housle. Než jsme se nadáli už jsme vjeli na hlavní nádraží. Rozloučili jsme se a rozešli do svých domovů.

-Medůza-

Deset otázek pro Kačku

Jak jsi se dostala do oddílu?

Já jsem se sem dostala pomocí bráchy, když byl na táboře, tak já jsem tam byla s mamčou a chtěla jsem tam zůstat, a tak jsem se dostala do oddílu.

Jaké máš jiné koníčky mimo skauta?

Baví mě sportování, chodím totiž do Sokola.

Kačko, ty žádnou přezdívkou nemáš, ale nějaké pokusy byly. Jaké?

Byla to želva, protože dřív jsem měla takový malý bařůžek, ten byl skoro větší než já, tak mi říkali Želva. Další přezdívkou byla Hermiona, protože na táboře byla hra na téma Harry Potter a já jsem měla brýle Harryho Pottera.

Co ti skaut přinesl?

Mně přinesl jenom to dobré, jak říkala Lasička poznáváme nové lidi. Taky nevím, co bych dělala, kdybych nechodila do skauta, to bych seděla možná doma na zadku, protože bych asi neměla co dělat a o prázdninách bych taky trčela doma, takže bych se doma nudila.

Jaký je tvůj nejhezčí zážitek ze skauta?

Pro mě jsou to tábory, třeba bobřík odvahy nebo dobývání skalní pevnosti.

Lišíš se jako skautka od ostatních holek třeba ve třídě?

Já si myslím, že je to asi velký rozdíl, protože skoro celá třída mluví sprostě, dovolují si na učitele, takže v chování se liším určitě.

Chovala by ses jinak, kdybys nechodila do skauta?

Mně to určitě zlepšilo v chování.

Naučila jsi se v oddíle něco nového?

V oddíle jsem se naučila větší odvaze, znám spoustu nových her, uzle ohně, rukodělné práce.

O čem si myslíš, že ten skauting vlastně je?

Skauting je myslím o tom něco se naučit, chovat se slušně, chovat se v přírodě, nezahazovat odpadky a být připravený.

Čím bys chtěla v životě být?

Přemýšlela jsem, že bych šla na hotelovku.

Deset otázek pro Lasičku

Jak jsi se dostala do oddílu?
Já jsem se sem dostala přes Karla, ale bylo to hrozně těžký, protože mě sem nechtěl pustit, protože jsem byla prý malá a nic jsem neuměla. Bylo to hrozně veliký přemlouvání.

Jaké máš jiné koníčky mimo skauta?
Škola to teda není, ale baví mě koně, protože z toho co můžu dělat, mi jediný zbyly, je to ale trošku loterie, člověk nikdy neví, co se stane, co udělají.

Jak jsi přišla ke své přezdívkě?
Tu jsi dal vlastně ty, když jsme hráli psí fotbal, tak jsi říkal: „Dávejte si pozor na tu Petru, ta je jako Lasička.“ Tak takhle jsem jí dostala.

Co ti skaut přinesl?
Oddíl mi přinesl hodně nových kamarádů, nejen z našeho oddílu, ale i z jiných setkáváme se totiž na různých skautských akcích jako je Šiwák nebo Vánoční kometa, kde poznám další lidi. Taky mi přinesl trochu jiný pohled na všechno.

Jaký je tvůj nejhezčí zážitek ze skauta?
Pro mě jsou to tábory, protože jsou takový.....prostě celkově dobrý a taky výpravy. Opravdu největším zážitkem ale pro mě bylo dělat ohnivece na slibáku, i když jsem to tam pokazila.

Lišíš se jako skautka od ostatních holek třeba ve třídě?
Myslím že jo, takový ty princezny, co máme ve třídě, jsou o víkendech pořád v Olympii, což mě teda nák nebaví a nebere, radši vyrazím na výpravu. Takže se liším, ale ne zase nějak moc, spíš v chování.

Chovala by ses jinak, kdybys nechodila do skauta?
Myslím, že skaut každého člověka trochu změní. Určitě mě to změnilo.

Naučila jsi se v oddíle něco nového?
Určitě. Od uzlů až po různé rukodělné práce. Nevěděla bych třeba, co je to pagoda nebo hranice, myslela bych si, že jsou to třeba hranice České republiky.

O čem si myslíš, že ten skauting vlastně je?
Já bych řekla o poznání, chápání, chce nás naučit vytrvat, když se něco nedaří.

Čím bys chtěla v životě být?
Tak to teda vůbec nevím, myslela jsem, že bych byla veterinářkou, ale zatím to

Něco z minulosti

V dalších dílech věnujících se minulosti našeho oddílu budeme stále vycházet z Jarínových zápisků, budou to ale spíše popisy prvních schůzek než zamyšlení a úvahy autora, se kterými jsme se mohli setkat v předchozích číslech Jižana. Poznáme bratry, kteří pomohli oddílu v samotném začátku a dozvíme se, jak to dřívě na takových schůzkách chodilo – co se dělalo, kolik nás bylo a jaká byla nálada. Oddíl se tenkrát scházel v sokolovně v Bolevci, na první schůzky chodili především vedoucí, členové se přijímali postupně. Ale o skauting byl tehdy velký zájem, a to jak z řad dospělých, tak i dětí.

Určitě nebude na škodu, zkusíme-li se zamyslet nad tím, jaké jsou rozdíly mezi dnešním oddílem a tím minulým, a zjistíme-li, že některé věci se dělaly lépe, že si z toho vezmeme příklad.

Přeji pěkné počteníčko a zamyšleníčko.

-Riki-

14.4. 1990

Jednodenní výprava do údolí Ztrouchnivělého provazu, do Lesního údolí a Údolí bříz a modřínů. Sraz v 7 hod. na konečné „jednotky“ na Slovanech. Účast vedení kompletní Ledňáček, Willy, Jarín, Barry, Bedlák a mužstvo, celkem 14 členů. Z konečné trolejbusu č. 13 v Černicích přesun k cedulovému stromu (ten již bez cedule) a do údolí Ztrouchnivělého provazu. Údolí zcela zavezeno popílkem, neexistuje. Odtud přesun do Údolí bříz. To bylo zcela zavaleno polomy. Místo upraveno vysekáním větví, obnoveno ohniště a sedačky. Poté hra „Ovečky v ohradě“ a zahájení vaření oběda bramboračky. Během vaření procvičování junáckých značek, hra „Neklidný terč“. Po obědě hodinová hra Mayské pyramidy. Úklid tábořiště a návrat domů okolo 17-té hodiny. Byl to výlet mrtvých ježků, našli jsme tři.

218. schůzka 23.4. 1990

Schůzka oddílu ve „čtyři na čtyřce“, v 16 hod. na konečné tramvaje číslo 4. Hrozně prší, převoz auty Barryho a Bedláka do sokolovny. Začínáme se rozrůstat. Lednáček sice nepřišel, má práci, ale množí se členstvo. Za vedení přítomni Willy, Jarín, Barry, Bedlák, host Akela s paní, dále všichni rádcí a dvanáct členů. Bylo nás víc než dvacet! Někteří přišli poprvé, jiní už jsou staří známí. Po nezbytných věcech (docházky apod.) začínají hry. Akela řídí „Bim ho“, Willy trénuje stupňovanou Kimovu hru. Vedení prohlíží a konzultuje návrhy Bedláka na oddílové označení. Je skoro půl šesté, musím utíkat na noční. Zatracená služba. Jako strojvedoucí mohu chodit vždy tak na každou druhou schůzku. Ale aspoň to. Pomůžu oddílu, co bude v mých silách.

Plánované akce

Leden 28. bazén

Únor 9. - 11. Výprava do Kolince (s tělocvičnou)

Březen 17. maškarní
30., 31., 1.4. Výprava do Kralovic

Duben 20. 22.4. Praha (Šátkový den setkání skautů k stému výročí založení skautingu)

Květen 18. 20. Výprava

Červen 22. 24. Výprava na Kosí potok (příprava tábora)

Všechny termíny jsou pouze orientační. Bližší informace na schůzkách.

ZÁVOD STOPOU BRATRA ŠIVY

V neděli 8. 10. v 8:15 jsme se sešli u skautské klubovny na Seneckém rybníce. Náš oddíl na závodě reprezentovaly hlídka vlčat ve složení: Myšička, Šiška, Kuba a Miki a hlídka mladších skautek ve složení: Kačka, Lasička, Eva a Medůza. Závod byl zahájen nástupem, na němž jsme se dozvěděli o pravidlech závodu. Po trase bylo rozmístěno devět stanovišť a to: obratnost, kuželky, střelba ze vzduchovky, záchrana tonoucího, uzlování, poznávání přírody, lanová lávka, sekání sekýrou a překvapení (měli jsme si rozdělit mezi sebou deset skoků a doskát tak co nejdál). Po odběhnutí trati jsme se najedli, odpočinuli si a potom si hráli tak dlouho, dokud nebyl svolán závěrečný nástup, kde jsme se dozvěděli výsledky. Setkali jsme se se stoprocentním úspěchem! Takže, jak si asi domyslíte, byli jsme první. Vyhráli jsme míč, zavírací nože a mladší skautky vyhrály každá po tužce. Doufám, že příští rok to dopadne nejhůř stejně!

-Miki-

Zásady a přísloví pro přežití v přírodě:

1. Pantofle jsou základ!
2. Dlouhá ranní moč, předpoklad úspěšného dne.
3. Skaut bez nože nic nezmože!
4. Lepší drobné ústupky než vážné komplikace!
5. Nikomu nelez do řiti i kdyby byla sebehezčí!
6. Ztratíš li se, sedni si na bobek a dej se do usedavého pláče hlubokým hlasem.
7. Zázitek nemusí být pozitivní, stačí když je velkolepý!
8. Ať se děje co děje, jen když nejsou kurděje!
9. Voják se stará, voják má!
10. Září je hektickej měsíc.
11. Koleno je lukrativní zranění.
12. „Darkovičky,“ to není jako práce s buzolou!
13. Problém, který se do třiceti dnů nevyřeší sám, si nezaslouží být řešen.
14. Skautem jednou, skautem navždy.
15. Správnej chlap má být cítit i z fotky. (vyjímky povoleny)
16. Neumíš-li držet slovo, drž hubu!
17. Ze smradu ještě žádnéj nenastyd.
18. Ženská do akce, kudla do zad.
19. Jediná životní jistota je smrt.

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

Karel: 777 855 975